

ДНІПРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Провадження № 22-ц/803/4860/22
Справа № 183/6635/21

Суддя у 1-й інстанції - Оладенко О. С.
Суддя у 2-й інстанції - Городнича В. С.

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

19 вересня 2022 року

м. Дніпро

Колегія суддів судової палати з розгляду цивільних справ Дніпровського апеляційного суду в складі:

головуючого Городничої В.С.,
суддів Лаченкової О.В., Петешенкової М.Ю.,

розглянувши в порядку спрощеного позовного провадження у м.Дніпрі цивільну справу за апеляційними скаргами Акціонерного товариства «Акцент-Банк» та представника Возної Тетяни Геннадіївни — Оверковського Костянтина Володимировича на рішення Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12 травня 2022 року у цивільній справі за позовом Акціонерного товариства «Акцент-Банк» до [REDACTED], про стягнення заборгованості,-

ВСТАНОВИЛА:

У вересні 2021 року позивач - АТ «Акцент-Банк» звернулось до суду з вищезазначеним позовом, посилаючись на те, що 15 серпня 2018 року [REDACTED] приєдналась до Умов та Правил надання банківських послуг в А-Банку з метою укладання кредитного договору № б/н та отримання кредитної картки. На підставі вказаної анкети-заяви про приєднання до Умов та Правил надання банківських послуг А-Банку відповідачу надано кредит у вигляді встановлення кредитного ліміту на платіжну картку зі сплатою процентів за користування кредитом у розмірі 46,80% щомісячно на суму залишку заборгованості за кредитом. Позивач свої зобов'язання по наданню кредиту виконав в повному обсязі. [REDACTED] взяті на себе зобов'язання за кредитним договором належним чином не виконувала, внаслідок чого станом на 05 вересня 2021 року утворилась заборгованість у розмірі 55 719,67 грн, яка складається із: заборгованості за кредитом у розмірі 44 977,30 грн, заборгованості по відсоткам у розмірі 10 742,37 грн, яку АТ «Акцент-Банк» просить стягнути з відповідача на свою користь (а.с. 1-3).

Рішенням Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12 травня 2022 року позовні вимоги АТ «Акцент-Банк» до [REDACTED] про стягнення заборгованості - задоволено частково.

Стягнуто з [REDACTED] на користь АТ «Акцент-Банк» заборгованість за кредитним договором № б/н від 15 серпня 2018 року у розмірі 44 977,30 грн, що складається із заборгованості за тілом кредиту та витрати по сплаті судового збору в сумі 1 832 грн, в іншій частині позовних вимог — відмовлено (а.с. 89-91).

Не погодившись з рішенням суду, АТ «Акцент-Банк» звернувся з апеляційною скаргою, в якій, посилаючись на порушення судом першої інстанції норм матеріального права, просив

рішення суду скасувати в частині відмовлених вимог та ухвалити в цій частині нове рішення, яким позов задовольнити в повному обсязі, а в іншій частині рішення суду залишити без змін (а.с. 93-94).

Апеляційну скаргу мотивовано тим, що суд першої інстанції необґрунтовано відмовив у частині позову, оскільки не дослідив належним чином наявні в матеріалах справи докази та обставини справи.

██████████, правом на подачу відзиву на апеляційну скаргу АТ «Акцент-Банк», передбаченим ст. 360 ЦПК України, не скористалась.

Не погодившись з рішенням суду, ██████████ також звернулася з апеляційною скаргою, в якій, посилаючись на порушення судом першої інстанції норм матеріального і процесуального права, просила рішення суду скасувати в частині стягнення заборгованості в сумі 44 977,30 грн та ухвалити в цій частині нове рішення, яким у задоволенні вказаних позовних вимог відмовити в повному обсязі, а в іншій частині рішення суду залишити без змін (а.с. 104-106).

Апеляційну скаргу мотивовано тим, що суд першої інстанції необґрунтовано стягнув заборгованість в сумі 44 977,30 грн, оскільки невірно з'ясував обставини, що мають значення для вирішення справи та не вірно дослідив докази.

АТ «Акцент-Банк» скористалось своїм правом, передбаченим ст. 360 ЦПК України, та подало відзив на апеляційну скаргу ██████████ (а.с. 122-123).

Відповідно до ч. 13 ст. 7 ЦПК України, розгляд справи здійснюється в порядку письмового провадження за наявними у справі матеріалами.

Згідно з ч. 1 ст. 368 ЦПК України, справа розглядається судом апеляційної інстанції за правилами, встановленими для розгляду справи в порядку спрощеного позовного провадження, з особливостями, встановленими цією главою.

Перевіривши законність і обґрунтованість рішення суду в межах доводів апеляційних скарг, колегія суддів вважає, що апеляційна скарга АТ «Акцент-Банк» підлягає залишенню без задоволення, а апеляційна скарга ██████████ підлягає задоволенню частково з наступних підстав.

АТ «Акцент-Банк» оскаржує рішення суду в частині відмови у задоволенні позовних вимог про стягнення відсотків, а відповідач ██████████ оскаржує рішення суду в частині задоволення позовних вимог про стягнення заборгованості за тілом кредиту, тому колегія суддів вважає за необхідне переглянути рішення суду в повному обсязі.

Судом встановлено, що 15 серпня 2018 року ██████████ було підписано анкету-заяву (а.с. 8 зв.).

Відповідно до заяви, позичальник підтвердила свою згоду на те, що підписана нею заява разом з «Умовами та правилами надання банківських послуг», «Тарифами», «Правилами користування», «Основними умовами обслуговування і кредитування, розташованими в рекламному буклеті» складає між нею та банком договір про надання банківських послуг, що підтверджується підписом у заяві (а.с. 8 зв.).

До кредитного договору Банк додав Витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт «Універсальна» (а.с. 15) та Витяг з Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент Банк» послуг розміщеного на сайті <https://a-bank.com.ua/terms/> в розділі «Умови та правила» (а.с. 10 зв.-14), які не підписані відповідачем.

Крім того банк додав до матеріалів справи паспорт споживчого кредиту за програмою «Кредитна картка», який підписано відповідачем 15.08.2018 року (а.с. 9-10).

Згідно розрахунку позивача у відповідача станом на 05 вересня 2021 року утворилась заборгованість у розмірі 55 719,67 грн, яка складається із: заборгованості за кредитом у розмірі 44 977,30 грн, заборгованості по відсоткам у розмірі 10 742,37 грн (а.с. 7-8, 50-52).

Задовольняючи частково позовні вимоги суд першої інстанції виходив з того, що у анкеті-заяві про приєднання до Умов та Правил надання банківських послуг в АТ «А- Банку» від 15.08.2018 року процентна ставка за користування кредитними коштами не зазначена. Витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт та витяг з Умов та правил надання банківських послуг

у АТ «Акцент-Банк», що надані позивачем на підтвердження позовних вимог не підписані позичальником, а тому їх не можна вважати складовою кредитного договору та доказом погодження між сторонами істотних умов договору, зокрема розміру відсотків. В той же час, враховуючи, що фактично отримані та використані позичальником кошти в добровільному порядку АТ «Акцент-Банк» не повернуті, заборгованість за тілом кредиту підлягає стягненню з відповідача на користь кредитора за рішенням суду.

Однак, погодитись у повній мірі з таким висновком суду неможливо з огляду на наступне.

Завданням цивільного судочинства є справедливий, неупереджений та своєчасний розгляд і вирішення цивільних справ з метою ефективного захисту порушених, невизнаних або оспорюваних прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, інтересів держави (частина перша статті 2 ЦПК України).

За змістом статей 626,628 ЦК України договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків. Зміст договору становлять умови (пункти), визначені на розсуд сторін і погоджені ними, та умови, які є обов'язковими відповідно до актів цивільного законодавства.

Частиною першою статті 638 ЦК України встановлено, що істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, а також усі ті умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди.

У статті 526 ЦК України передбачено, що зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог цього Кодексу, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Відповідно до частини першої статті 1054 ЦК України за кредитним договором банк або інша фінансова установа (кредитодавець) зобов'язується надати грошові кошти (кредит) позичальникові у розмірах та на умовах, встановлених договором, а позичальник зобов'язується повернути кредит та сплатити проценти (частина перша статті 1048 ЦК України).

Частиною другою статті 1054 ЦК України встановлено, що до відносин за кредитним договором застосовуються положення параграфу 1 цієї глави, якщо інше не встановлено цим параграфом і не впливає із суті кредитного договору.

Кредитний договір укладається у письмовій формі. Кредитний договір, укладений з недодержанням письмової форми, є нікчемним (стаття 1055 ЦК України).

Згідно із частиною першою статті 633 ЦК України публічним є договір, в якому одна сторона підприємець взяла на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до неї звернеться (роздрібна торгівля, перевезення транспортом загального користування, послуги зв'язку, медичне, готельне, банківське обслуговування тощо). Умови публічного договору встановлюються однаковими для всіх споживачів, крім тих, кому за законом надані відповідні пільги.

За змістом статті 634 цього Кодексу договором приєднання є договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому. Друга сторона не може запропонувати свої умови договору.

Суд розглядає справи не інакше як за зверненням особи, поданим відповідно до цього Кодексу, в межах заявлених нею вимог і на підставі доказів, поданих учасниками справи або витребуваних судом у передбачених цим Кодексом випадках (частина перша статті 13 ЦПК України).

Згідно із частиною першою статті 76 ЦПК України доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування (частина перша статті 77 ЦПК України).

Достовірними є докази, на підставі яких можна встановити дійсні обставини справи (стаття 79 ЦПК України).

Достатніми є докази, які у своїй сукупності дають змогу дійти висновку про наявність або відсутність обставин справи, які входять до предмета доказування (частина перша статті 80 ЦПК України).

Цивільне судочинство здійснюється на засадах змагальності сторін (частина перша статті 12 ЦПК України).

Відповідно до положень частини третьої статті 12, частини першої статті 81 ЦПК України кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Згідно із частиною шостою статті 81 ЦПК України доказування не може ґрунтуватися на припущеннях.

У частині першій статті 89 ЦПК України визначено, що суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів.

Щодо позовних вимог про стягнення заборгованості за тілом кредиту.

Як вбачається з матеріалів справи, в анкеті-заяві від 15.08.2018 року сума кредитного ліміту не зазначена. Проте, відповідно до довідки за лімітами б/н, кредитний ліміт за період з 15.08.2018 року по 23.11.2021 року неодноразово змінювався:

- 15.08.2018 року встановлено кредитний ліміт у розмірі 0,00 грн;
- 07.11.2018 року – збільшено до 4 000,00 грн;
- 22.11.2018 року — збільшено до 5 000,00 грн;
- 10.07.2019 року - збільшено до 9 000,00 грн;
- 12.08.2019 року - збільшено до 12 000,00 грн;
- 17.02.2020 року - встановлено 0,00 грн;
- 16.10.2020 року - збільшено до 20 000,00 грн (а.с. 59-60).

Матеріалами справи, зокрема, довідкою про видачу карток підтверджується, що 15.08.2018 року [REDACTED] було видано картку № 5169 1573 0913 4900 з терміном дії до травня 2022 року, яка в подальшому неодноразово перевипускалась та видана позичальнику:

- 17.02.2020 року за № 4323 3570 2635 2001 строком дії до грудня 2024 року;
- 17.10.2020 року за № 5375 2351 0723 4575 строком дії до квітня 2027 року (а.с. 57-58).

Випискою про рух коштів по рахункам [REDACTED] за період з 15.08.2018 року по 23.11.2021 року встановлено, що остання активно користувалась кредитними коштами, а також здійснювала погашення заборгованості, в тому числі і після підвищення кредитного ліміту, що підтверджує факт того, що позичальник погодилась з таким підвищенням (а.с. 61-62).

Слід звернути увагу на те, що доказами, які підтверджують наявність заборгованості та її розмір є первинні документи, оформлені відповідно до статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність». Згідно з указаними положенням закону підставою для бухгалтерського обліку господарських операцій є первинні документи. Для контролю та впорядкування оброблення даних на підставі первинних документів можуть складатися зведені облікові документи. Первинні та зведені облікові документи можуть бути складені у паперовій або в електронній формі.

Разом з тим, відповідно до пункту 5.6 Положення про організацію операційної діяльності в банках України, затвердженого Постановою Правління Національного банку України від 18 червня 2003 року № 254, виписки з особових рахунків клієнтів є підтвердженням виконаних за день операцій і призначаються для видачі або відсилання клієнту.

Аналогічна за змістом норма закріплена у пункті 62 Положення про організацію бухгалтерського обліку, бухгалтерського контролю під час здійснення операційної діяльності в банках України, затвердженого Постановою Правління Національного банку України від 04 липня 2018 року № 75.

Таким чином, виписка по картковим рахункам, що міститься в матеріалах справи є належним доказом щодо наявної заборгованості [REDACTED] за тілом кредиту, та береться судом апеляційної інстанції до уваги у сукупності з іншими доказами.

Відповідно до розрахунку Банку, сума заборгованості відповідача за тілом кредиту становить 44 977,30 грн (а.с. 7-8, 50-52).

[REDACTED] не було подано до суду будь-яких доказів, які б спростовували факт отримання нею кредитної картки зі встановленим кредитним лімітом, факту користування кредитними коштами, а також відсутності у неї заборгованості за кредитним договором б/н від 15.08.2018 року, який є предметом розгляду у вказаній справі.

Крім того, слід звернути увагу на те, що [REDACTED] у своїх поясненнях поданих до суду першої інстанції (а.с. 71-73) та у апеляційній скарзі (а.с. 104-106, 116-118) визнає факт користування кредитними коштами, оскільки наводить в них свої розрахунки та стверджує, що у неї відсутня заборгованість за кредитним договором та наявна переплата у сумі 17 671,20 грн, оскільки суму заборгованості за тілом кредиту позивачем до неї пред'явлено 55 719,67 грн, а вона згідно виписки по рахункам здійснила погашення заборгованості на загальну суму 73 390,87 грн.

Враховуючи вище вказане, колегія суддів відхиляє доводи скарги [REDACTED] про те, що позивачем не доведено належними доказами, що вона дійсно отримала кредит у вигляді кредитної картки зі встановленим кредитним лімітом та не доведено наявності кредитної заборгованості. Також, вказані доводи спростовуються доказами наявними в матеріалах цивільної справи (а.с. 8 зв., 57-62), а також поясненнями самої [REDACTED] (а.с. 71-73, 104-106, 116-118).

Разом з тим, колегією суддів здійснено власний розрахунок по наданій виписці (а.с. 61-62) в результаті якого встановлено, що [REDACTED] за період з 15.08.2018 року по 23.11.2021 року використано кредитних коштів на загальну суму 90 171,09 грн та за вказаний період здійснено погашення наявної заборгованості на загальну суму 73 145,87 грн у зв'язку з чим у [REDACTED] наявна заборгованість за кредитним договором № б/н від 15.08.2018 року фактично отриманих та використаних коштів у розмірі 17 025,22 грн.

Враховуючи, що фактично отримані та використані позичальником кошти в добровільному порядку АТ «Акцент-Банк» не повернуті, а також вимоги частини другої статті 530 ЦК України за змістом якої, якщо строк (термін) виконання боржником обов'язку визначений моментом пред'явлення вимоги, кредитор має право вимагати його виконання в будь-який час, що свідчить про порушення його прав, колегія суддів вважає, що Банк вправі вимагати захисту своїх прав через суд - шляхом зобов'язання виконати боржником обов'язку з повернення фактично отриманої суми кредитних коштів.

За наведених обставин, колегія суддів приходить до висновку про наявність правових підстав для часткового задоволення позовних вимог банку та стягнення з відповідача на його користь заборгованості за тілом кредиту у сумі 17 025,22 грн (90 171,09 грн — 73 145,87 грн) в іншій частині позовні вимоги задоволенню не підлягають, оскільки позивачем не доведено факт отримання та використання відповідачем кредитних коштів у більшому розмірі ніж було встановлено колегією суддів, у зв'язку з чим рішення суду підлягає зміні шляхом зменшення розміру заборгованості який підлягає стягненню з відповідача з 44 977,30 грн до 17 025,22 грн.

Щодо позовних вимог в частині стягнення заборгованості за відсотками колегія суддів погоджується з висновками суду першої інстанції щодо відсутності підстав для стягнення відсотків виходячи з наступного.

Матеріали справи свідчать, що в анкеті-заяві позичальника від 15 серпня 2018 року відсоткова ставка за кредитом не зазначена.

Позивач, обґрунтовуючи право вимоги у частині стягнення заборгованості за відсотками за користування кредитом, у тому числі їх розмір і порядок нарахування, крім самого розрахунку кредитної заборгованості, посилався на витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт (а.с. 15) та витяг з Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-

Банк», які розміщені на сайті: <https://a-bank.com.ua/terms>, як невід'ємні частини спірного договору (а.с. 10 зв.-14).

Витягом з Тарифів обслуговування кредитних карт та витягом з Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-Банк», які розміщені на сайті: <https://a-bank.com.ua/terms>, що надані позивачем на підтвердження позовних вимог, визначені, у тому числі: процентна ставка, права та обов'язки клієнта (позичальника) і банку, відповідальність сторін, зокрема неустойка за несвоєчасне погашення кредиту та/або процентів, штраф за порушення строків платежів за будь-яким із грошових зобов'язань та їх розміри і порядок нарахування.

Матеріали справи не містять доказів того, що саме цей витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт та витяг з Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-Банк» розуміла відповідач [REDACTED] ознайомила і погодилась з ними, підписуючи заяву про приєднання до Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-Банк».

Також, роздруківка із сайту позивача належним доказом бути не може, оскільки цей доказ повністю залежить від волевиявлення та дій однієї сторони (Банку), яка може вносити і вносить відповідні зміни в умови та правила споживчого кредитування, що підтверджено й у постанові Верховного Суду України від 11 березня 2015 року у справі № 6-16 цс 15 і не спростовано позивачем при розгляді вказаної справи.

Колегія суддів вважає, що у цьому випадку також неможливо застосувати до вказаних правовідносин правила частини першої статті 634 ЦК України за змістом якої договором приєднання є договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому, оскільки Умови та правила надання банківських послуг, що розміщені на офіційному сайті позивача (<https://a-bank.com.ua/terms>) неодноразово змінювалися самим АТ «Акцент-Банк» у період з часу виникнення спірних правовідносин (15 серпня 2018 року) до моменту звернення до суду із вказаним позовом (21 вересня 2021 року), тобто кредитор міг додати до позовної заяви витяг з Умов та правил у будь-яких редакціях, що найбільш сприятливі для задоволення позову.

З урахуванням наведеного суд першої інстанції правильно виходив із того, що матеріали справи не містять підтверджень, що саме витяг з Тарифів обслуговування кредитних карт та витяг з Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-Банк», які надав Банк, відповідач [REDACTED] розуміла, ознайомила і погодилась з ними, підписуючи заяву про приєднання до Умов та правил надання банківських послуг у АТ «Акцент-Банк».

Такі висновки відповідають правовій позиції, викладеній у постанові Великої Палати Верховного Суду від 03 липня 2019 року у справі №342/180/17, провадження №14-131 цс 19.

Доводи апеляційної скарги, що підстави, порядок та розмір відсотків за користування кредитом та прострочення зі сплати відсотків передбачені підписаним в тому числі паспортом споживчого кредиту, колегією суддів не беруться до уваги виходячи з наступного.

Паспорт споживчого кредиту за програмою «Кредитна картка» від 15 серпня 2018 року не підтверджує домовленості між АТ «Акцент-Банк» та [REDACTED] про істотні умови кредитного договору, оскільки містить узагальнену інформацію про умови кредитування та орієнтовну загальну вартість кредиту, відсутні дані щодо фактичного ліміту, річна процентна ставка обчислена на основі припущення, а підпис не є власноручним підписом особи чи його електронним цифровим аналогом, що позбавляє можливості його ідентифікувати саме як підпис відповідача.

Крім того, відповідно до змісту розділу 4 вказаного паспорту, обчислення реальної річної процентної ставки та орієнтовної загальної вартості кредиту є репрезентативними та базуються на обраних споживачем умовах кредитування, викладених вище, і на припущенні, що договір про споживчий кредит залишатиметься дійсним протягом погодженого строку, а кредитор та споживач виконують обов'язки на умовах та у строки, визначені у договорі. Реальна річна процентна ставка обчислена на основі припущення, що процентна ставка та інші платежі за послуги кредитодавця залишатимуться незмінними та застосовуватимуться протягом строку дії договору про споживчий кредит.

При цьому паспорт споживчого кредиту передбачає умови кредитування для кредитних карток «Універсальна» та «Універсальна Gold», проте, з його змісту не вбачається, умови якої саме кредитної картки були погоджені з відповідачем.

Разом з тим, також слід зауважити, що Паспорт споживчого кредиту за програмою «Кредитна картка» містить зауваження про те, що інформація зазначена в паспорті зберігає чинність та є актуальною до 01 січня 2019 року.

Таким чином, даний документ неможливо визнати належним доказом досягнення між сторонами кредитного договору конкретних умов стосовно розміру відсоткової ставки за користування кредитом, оскільки наявна у ньому інформація є попередньою, актуальність якої діє до 01.01.2019 року та містить два типи кредитного продукту без зазначення, який саме з них обирає позичальник.

У зв'язку з чим, колегія суддів погоджується з висновком суду першої інстанції щодо відсутності підстав для стягнення на користь банку заборгованості за відсотками, оскільки доказів того, що сторони обумовили у письмовому вигляді ціну договору, яка встановлена у формі сплати відсотків матеріали справи не містять.

Інші доводи апеляційної скарги АТ «Акцент-Банк» не можуть бути взяті до уваги колегією суддів, оскільки вони фактично зводяться до переоцінки доказів та незгодою з висновками суду по їх оцінці.

Обґрунтування наявності обставин повинні здійснюватися за допомогою належних, допустимих і достовірних доказів, а не припущень, що й буде відповідати встановленому ст. 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04 листопада 1950 року принципу справедливості розгляду справи судом.

На підставі ст. 141 ЦПК України підлягає зміні розмір стягнутих судом першої інстанції судових витрат з [REDACTED] на користь банку шляхом їх зменшення з 1 832 грн до 693,71 грн.

На підставі ст. 141 ЦПК України, а також враховуючи пропорційність задоволення апеляційної скарги [REDACTED], з АТ «Акцент-Банк» на користь [REDACTED] підлягає стягненню за апеляційний розгляд справи судовий збір у сумі 1 708,29 грн, а витрати понесені АТ «Акцент-Банк» за апеляційний розгляд справи слід залишити за останнім, оскільки апеляційну скаргу залишено без задоволення.

Керуючись ст. ст. 259, 367, 374, 376, 381, 382, 384 ЦПК України, колегія суддів, -

ПОСТАНОВИЛА:

Апеляційну скаргу Акціонерного товариства «Акцент-Банк» - залишено без задоволення.

Апеляційну скаргу представника [REDACTED] — Оверковського Костянтина Володимировича - задовольнити частково.

Рішення Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12 травня 2022 року – змінити в частині позовних вимог про стягнення заборгованості за тілом кредиту шляхом його зменшення з 44 977,30 грн до 17 025,22 грн, а в іншій частині вказаних позовних вимог - відмовити.

Рішення Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12 травня 2022 року в частині позовних вимог про стягнення заборгованості по відсоткам — залишити без змін.

Змінити стягнутий рішенням Новомосковського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 12 травня 2022 року розмір судового збору шляхом його зменшення з 1 832 грн до 693,71 грн.

Стягнути з Акціонерного товариства «Акцент-Банк» на користь [REDACTED] судовий збір за апеляційний розгляд справи у сумі 1 708,29 грн.

Постанова суду апеляційної інстанції набирає законної сили з моменту її прийняття, але може бути оскаржена у касаційному порядку до Верховного Суду протягом тридцяти днів.

Головуючий:

В.С. Городнича

Судді:

О.В. Лаченкова

М.Ю. Петешенкова